

AN

12

AN **AN** q. v. c. vltimo;
Ambages est dubia locutio v[el] effugatio ser-
 monis extra p[ro]positu[m].
Ambiguu[m] est vbi op[er]atio[n]es s[un]t z iura varia
 vident[ur]. de sen. excō. inter alia. de iudi. c. j. l. l.
 vj. Et ius ambiguu[m] est p[er] summū pontificē
 declarandū. c. p[er] venerabilē s[an]cti ratiōib[us]. q[ui] si
 sunt legi. z de rescript. sup[er] l[et]is. de offi. dele.
 sup[er]. d[icitur] causa poss[et] pastoralis. de p[ro]ben. q[ui]a
 sepe. lib. vj. f[er]m archi. Et de triplici ambigui-
 tate. s[an]cti iuris. facti. z p[er]one. nota. c. r[ati]o. d[icitur].
 ca. st. f[er]m. Jo. an. in p[ro]hemio de. sup[er] verbo
 ambiguitatis.
Ambasiator est legat[us] p[ri]ncipis i[n] arduis ne-
 gociis. z ambasiata est h[uius]m[od]i legatio p[er] illi-
 orū v[el] p[ri]ncipū i[n] causis suis.
Administrato[r] siue adm[ini]strato[r] rez publi-
 caz est q[ui] tēporalia gerit. sed magistrat[us] qui
 iurisdictionē exercet f[er]m d[icitur]. C. de adm[ini]s-
 rei pub. l. ij. in rubro.

De AN

Anathema vno mō est substantiuū. z est dā-
 natio eterne mortis. z nō nisi p[er] mortali cri-
 mine debet imponi. Et in illis q[ui] aliter non
 patiunt corrigi. r[ati]o. q. iij. Nemo ep[iscop]o. in fi.
 Vel est excōicatio seu suprema maledictio
 Et dicit[ur] ab ana. i. sursum z thema figura. q[ui]a
 olim imprimebat[ur] figura frontib[us] damnato-
 rum. De hoc no. Jo. an. de iudi. cū non ab
 homine. vbi post excōicationē incorrigibi-
 lis anathematis mucrone ferit. id est puni-
 tur. id est solenni excōicatione. cū. r[ati]o. ep[iscop]o
 pis candelas in terrā p[ro]iicientibus z con-
 culcantibus. vt in. c. debet. r[ati]o. q. iij. Et ana-
 thema tale vel maledictio solebat fieri p[er]
 latoros. Vel dicitur ab ana q[uo]d est rectum et
 thamos diuisio quasi recta diuisio damna-
 torū a deo z a plebe. Alio mō anathema ē
 adiectiuū oīs generis indeclinabile. z dicit[ur]
 tur excōicatus. maledictus. sepatus vel dā-
 natus. vnde. Qui frangit rapit ac v[er]it ferit
 est anathema. Frangit. s[an]cti ecclesias. rapit res
 alienas. v[er]it etiā ecclesias. ferit personas ec-
 clesiasticas. Inde etiā anathematizare. id
 est damnare vel excōicare. maledicere vel
 separe. vt sup[er] a.
Anathematizari d[icitur] q[uo]d tanq[ua]m imp[er]ius a deo se-
 parari est. z ponit[ur] p[er] excōicato[r]e. vt. r[ati]o. q.
 iij. certum est.
Annalis actio est que certo t[em]p[or]e finienda est

puta anno. vt iniuriar[um] vel m[er]itoz.
Annona f[er]m d[icitur]. d[icitur] salariū q[uo]d cuiq[ue] p[er] capi-
 te suo remuneratiōis cā dā[ur]. vñ est titul[us]. C.
 d[icitur] anno. z cap[itu]l. adm[ini]s. l. capite. f[er]m d[icitur]. l.
 captiōe. Sic etiā f[er]m eū captiō d[icitur] tributuz
 q[uo]d dā[ur] p[er] capite. idō h[uius] captiō v[el] capite po-
 nit[ur] p[er] eo q[uo]d dā[ur] magistratib[us] cā salarii p[er] re-
 munerādo labore. Et d[icitur] captiō de capite.
 q[ui]a est p[er] cū debitu[m] capiti. l. dignitati. Et erāt
 bec p[er] cā q[ui] i[n] singuloz magistratū descri-
 ptionib[us] cartis ligabant[ur].
Annone militares dicunt[ur] q[ui]s milites singu-
 lis dieb[us] p[er] se q[ui]bant. vt. C. d[icitur] anno. mili. l. vl.
 vbi d[icitur] q[uo]d ip[s]i annonas z capitia singul[is] p[er] se
 quebant dieb[us].
Annone ciuiles sunt q[ui] publice dabant iudi-
 cantib[us] dicitatib[us]. v[el] oib[us] t[em]p[or]e necessitatis p[er]
 singulos dies. vt. C. de anno. z tribu. l. ij. l. l.
 r. Et iā annona est seges v[el] frumentū vni[us]
 anni.
Annotatio sacra est scriptio bonoz v[el] eoz
 r[ati]o notatio seu assignatio veluti cū aliquis
 cuiuscūq[ue] criminis re[us] si absentat se vocat[ur] ad
 iudiciū patiet bonoz annotationē vt si i[n]
 fra annū venerit z se purgauerit bona sua
 recuperet. Si autē nō venerit tūc fisco appli-
 cent. Et q[ui]liter fiat annotatio ponit[ur] Spe. i.
 ti. de acti. s. fi. ver. sed q[ui]liter. dicens q[uo]d p[er]es
 siue iudex veniet cū tabellione ad domum
 accusati. z inq[ui]ret q[ui]t domus. quot p[er] dia r[ati]o
 stica. quot iugera terre habeat in bonis e[us].
 Et omnia bona illi[us] qui nō venit citat[ur] po-
 nit[ur] in banno fisci. nisi venerit infra annum
 ff. de requi. reis. l. j. s. i. Ab hac t[em]p[or]e sententia
 condicionali poterit appellari. de apel. pre-
 terea. Et describunt bona que tamē fisco
 de facto nō occupat nisi post annū. Post h[uius]
 iterū p[er] edicta requirēt accusat[ur]. z citat[ur] m[er]ito
 tit l[et]as suas iudici v[el] rectori loci i quo des-
 get accusatus vt p[er] illū citato inotescat se ac-
 cusatū v[el] citatuz z bona e[us] esse annotata.
 Inde venit verbū annotare. v[el] ecōtra ab h[uius]
 verbo ipsum nomē.
Annotatio sacra dicit[ur] rescriptum illud quod
 imperator proprio motu mentis indulget
 alicui constituens f[er]m preces eius seu illi[us]
 us aliquid fieri vel nō fieri. C. de diuer. rez
 scrip. l. si. et sibi in glo. Et notat cardinalis
 labor. in. c. super litteris. de rescript. differen-
 tiam inter annotationē z pragmaticā san-
 ctionem.

b 4